

ශ්‍රී ලංකා ගැබ්බර්ස්

6

Walkathappdi.com

snpk Silva
Lhini kumari dissanayake

6

රශ්මි ගේ නින්ද කැඩුනේ උදෙන්ම තම ජංගම දුරකථනය නාද වෙන්න සද්දෙන් එක්ක. ඊයේ හවස සිදුවීම හිනිත් අමතක කරලා දාන්න ඕන නිසාම පෙරදා රාත්‍රියේ කලින්ම නින්දට ගියේ තමන්ගේ හිත ඒ දේ ඔස්සේ යන එක වලක්වන්න ඕන නිසාමයි. දැන් දැන් සිදු වෙන දේවල් එක්ක තමනුත් හැගීම් වලට වහල් වෙනවා වගේ හැගීමක් හිතට දැනෙද්දී දැනුන බය නිසාම රශ්මිට ඕන වුනේ එහෙම දෙයක් සිදු වුනේ නෑ කියලා උගුරට හොරා බෙහෙත් බොනවා වගේ වැඩක් කරලා තමන්ව රවටට ගන්න. ඇස් නිදි ගැට ඇරෙද්දි එළියේ තාමත් වුරු වුරු සද්දෙන් වහලට වැටෙන වතුරු බිංදු නිසා එළියේ වැස්ස තාම නවත්කල නෑ කියන එක තේරුම් ගත්තා. ජංගම දුරකතනේ එක දිගට නාද වෙද්දී බාගෙට වගේ ඇස් අරගෙන අතට අරගෙන බැලුවේ කවුද මේ උදේ පාන්දර කෝල් කරන්නේ කියලා. අලුත් නොම්මරයක් දුරකතනේ තිරේ මත සටහන් වෙලා තිබුන නිසා හිතේ චකිතයකින් වගේ කනට තියල දුරකතනේ සමබන්ද වෙලා හලෝ කිව්වේ

“හලෝ සිස්ටර්”

අනිත් පසින් ගලාගෙන ආවේ ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් ගේ කටහඬ කියල අදුරගත්තට පස්සේ එහෙමම ඇදේ වාඩි වෙලා කතා කරන්න පටන් ගත්තා

“ගුඩි මොර්නින්ග් ෆාදර්. මුකුත් කරදරයක් නෑ නේද? මේ උදේ පාන්දරම කෝල් කරන්නේ?”

“ගුඩි මොර්නින්ග් සිස්ටර් . නෑ නෑ එහෙම කරදරයක් නං නෙමේ. මං උදෙන්ම සිස්ටර්ට කෝල් කරලා කරදර කරාද මන්දා?”

“අයියෝ නෑ ෆාදර්. එහෙම කරදරයක් නෑ. ඇයි උදෙන්ම කතා කරේ? මගෙන් මොනාහරි වෙන්න තියෙනවද?”

“ඔව් එහෙම දේකට නං තමා කතා කරේ සිස්ටර් . මේ වෙලාවේ මම නැති නිසා මට ඔලුවට ආවේ සිස්ටර්ව තමා මේ වැඩෙට?”

“කියන්න ෆාදර් . මං කරන්නම්. මොනාද මං කරන්න ඕනා?”

“මේක මං දෙතුන් පාරක් කල්පනා කරත් එක්ක සිස්ටර්ව මේ වැඩෙට යවන්න පුලුවන්ද කියලා. ඒත් චිකල්පයක් නැති නිසාමයි කෝල් කරේ”

“අයියෝ ෆාදර් ඕන දෙයක් කියන්න. මේ වෙලාවේ නොකරන දෙයක් කවද කරන්නද ආයේ?”

“මේකයි සිස්ටර්. දැන් එන්න එන්න තත්වේ දරුණු වෙනවා වැස්ස එක දිගටම වහින නිසා. අපිට මෙහෙන් අවශ්‍ය දේවල් හොයාගන්න එකත් අමාරු නිසා මං ආපදා කළමනාකරණ කතා කරා. එයාල ආධාර ටිකයි මුදල් ටිකකුයි ලැස්ති කරන්නම් කිව්වා. එත් ඒකට අපේ කවුරු හරි යන්න ඕනා පල්ලියෙන් අත්සන් කරලා බාර ගන්න. ඒ වැඩේ සිස්ටර් ලව්වා කරගන්න පුලුවන්ද කියලා තමා මේ හිත හිත හිටියේ.”

“අයියෝ ඕක නං පුළුල් දෙයක් නේ ෆාදර්. මං ඒ වැඩේ කරන්නම්. එහෙනම් උදෙන්ම යන්න වෙයි නේ. කොහොමත් අද යද්දී හවස් වෙන නිසා හෙට තමා වැඩේ කරගෙන එන්න වෙන්නේ”

“ඔව් ඒක තමා. වැස්ස නිසා උඩරට රේල් පාරත් තැන තැන පස් කඩත් වැටිලා නිසා කෝවිචිය දුවන්නෙත් නෑ. ඒ නිසා සිස්ටර් රාජු එක්ක කැබ් එකේ තමා යන්න වෙන්නේ. මිනිහට අමාරුවක් නෑ කිව්වා වාහනේ අරගෙන යන්න පුළුවන් කිව්වා”

“ඒත් ඊයේ කැබ් එක මග දාල නේ ආවේ පාලමෙන් වතුර දාපු නිසා?”

“ඔව් රාජු මට කිව්වා. දැන් චතුර පාර අඩු වෙලා නිසා රාජු කැබ් එක අරගෙන ඒව්. සිස්ටර් ලැස්ති වෙලා හිටිය නං හරි”

“හා හරි ෆාදර්. මං ලැස්ති වෙන්නම්. කොහොමත් අද අපිට කොළඹ ඉන්න වෙනවා නේද ෆාදර්. එහෙ පල්ලියක් කතා කරගන්න වෙයි නේද?”

“ඔව් ඒක තමා මාත් හිතුවේ. සිස්ටර් හිටපු පල්ලියටම කතා කරනවද කියලා. ඒත් අර මන්ත්‍රීගේ කතන්දරේ නිසා ආයේ එහෙ යවන්න එකත් මොකද්ද වගේ. අපි මෙහෙම කරමු. මං රාජුට කියන්නම් අදට කොළඹ බලල පොඩ් හොටෙල් එකක නවතින්න ලැස්ති කරන්න කියල සිස්ටර්ට.”

“අනේ එහෙම හොඳ නෑනේ ෆාදර්. මං පල්ලියට යන්නම්?”

“නෑ නෑ. සිස්ටර් . ඒකෙ ගැටළුවක් නෑ. සිස්ටර් අද හොටෙල් එකක නවතින්නකෝ. ඒක පහසු එක්ක වැඩේ කරගන්න.”

“උදෙන්ම ආපදා එකට යන්න. මං එතන ඔපිසර් ගේ නොම්මරේ එවන්නම්. එයා උදෙන්ම වැඩේ කරලා දෙන්නම් කිව්වා.”

“හා ෆාදර්.”

“එහෙනම් සිස්ටර් මං තියන්නම්. පරිස්සමින් ගිහිල්ල වැඩේ කරගෙන එන්න. රාජුට කියන්න පරිස්සමින් වාහනේ එළවන්න කියලා කොළඹ පළාතේ. මිනිහ වැඩිය පාරවල් එහෙම දන්නෙත් නෑනේ?”

“හරි ෆාදර්. මං දන්නවා නේ. මං බලාගන්නම්.”

“ok සිස්ටර්. එහෙනම් මං තියන්නම්. god bless you!!!”

“God bless you ෆාදර්!!!”

කෝල් එක ඉවර වෙලා රශ්මි ඉක්මනට නාන කාමරේට වැදිලා වොෂ් එකක් දාල ලැස්ති වුනේ ඉක්මනට ගියොත් රූ වෙන්න කලින් යන්න

පුළුවන් නිසා. ඉක්මනටම හෙට දවසට හරියන ඇදුමක් බැග් එකට දාගෙන ලැස්ති වෙලා බලාගෙන හිටියා රාජු එනකං.

පැය බාගයක් විතර රඟ්මීට පාර දිහා බලාගෙන ඉන්න උනා රාජු එනකං එක්කගෙන යන්න. උදේ 9.30 වගේ වෙද්දී කැබ් එකේ සඳ්දේ ඇහිලා රඟ්මී එලියට එද්දී රාජු කඩුල්ල ළඟ කැබ් එක නවත්තල ගේ පැත්ත බලාගෙන ඉන්නවා රඟ්මී දැක්කා. ඒ වෙද්දී ඊයේ සිද්දිය එක්ක රාජු හිත දෙහිඩියාවෙන් හිටියේ කොහොමද රඟ්මීට මුණ දෙන්නේ කියලා. රඟ්මී බැග් එකත් අරන් බංගලාවේ දොර වහලා කැබ් එක පැත්තට ඇවිද ගෙන එද්දී රාජු සුක්කානමේ අත් දෙක තියාගෙන ඉස්සරහ බලාගෙන හිටියා රඟ්මීට මුණ දෙන්න බැරි නිසාම. ඒත් රඟ්මී කිසි භානක් නැතුව කැබ් එක ලඟට ඇවිල්ල පුරුදු හිනාවෙන්ම

“භූඩ් morning රාජු අංකල්. මං දැන් කොයි වෙලේ ඉදන්ද ලැස්ති වෙලා බලාගෙන ඉන්නේ?”

“අනේ සමාවෙන්න සිස්ටර්. කැබ් එක අරගෙන එන්න පොඩ්ඩක් පරක්කු වුනා”

“හොඳ පොඩ්ඩ. දැන් ජැයකට වැඩි ෆාදර් කෝල් කරලා මේ දැන් ඒව් කියලා. හරි හරි ඉක්මනට යමු. නැත්තං ගමන තවත් පරක්කු වෙනවා”

රඟ්මී එහෙම කියන ගමන් පිටි පස්සේ දොර ඇරලා කැබ් එකට නැගල වාඩි වුනා. රඟ්මී පිටි පස්සෙන් වාඩි වුන එක රාජුට ඒ වෙලේ මහත් අස්වැසිල්ලක් වුනේ ඉස්සරහ වාඩි වුනා නං මුණ බලාගෙන කතා කරන්නේ කොහොමද කියල හිත හිත හිටපු නිසා.

“මොකෝ මෙයා බය වෙලා වගේ. දැන් යමු ඉතින්. ඒක නෙමේ දැන් කොහොමද තුවාලේ අංකල්. ඔව්වර දුරක් තනියම වාහනේ drive කරන්න පුලුවන්ද ඔයාට?”

“අපෝ ඒක නං මේ සුළු දෙයක් නේ සිස්ටර්. මං ආම් එකේ ඉන්න කාලේ මෙහෙම තුවාල තියාගෙන ද යුද පීටියේ කරක් ගැහුවේ. මේවා නං නතින් නේ?”

“හි හි හි මහා ලොකු වන්ඩිය. හැබැයි කෙල්ලෙක් ඔබොක්කුවේ වාඩි වුනා විතරයි ඔක්කොම තෙත් වෙලා නේ හි හි හි”

“අනේ සිස්ටර් මොනාද මේ කියන්නේ. ඊයේ මං සමාව ගත්ත නේ වුන වැරද්දට”

“සමාව?? එහෙම සමාව දෙන්න පුළුවන් වැරද්දක් ද ඒක. අනික මේ දේව දරුවෙක් වගේ ඉන්න කෙනෙක් ට එහෙම කරන එක”

“ඔව් සිස්ටර් මං දන්නවා. ඒක ලොකු වැරද්දක් කියලා. ඒකනේ මං ඊයේ කිව්වෙන් දෙවියෝ මට දඩුවම් දුන්නේ කියලා වහලෙන් වට්ටලා”

“හරි ශෝක් නේ. එහෙම නං දඩුවම් හොඳ වෙන්නත් කලින් ඔයාගේ ඔක්කොම මගේ ඉණ දෙපැත්තෙන්ම අල්ලාගෙන මසාප් කරේ තරගට ඊයේ. පුදුම වැඩක් නේ එක හිහි”

“ඔව් මං දන්නවා සිස්ටර්. මම කරපු වැඩේ වැරදි. ඒ වෙලේ මට මාවම පාලනය කරගන්න බැරි උනා සිස්ටර් ගේ දොදොල් පට්ටේ වගේ පුක පයියේ අතිල්ලෙද්දි”

“අනේ අනේ ඔය කියන කතාද සිස්ටර් කෙනෙක් ඉස්සරහ. හොඳ වැඩේ ඔහොම වෙලා මදි තියෙන වලත්ත කමට. වයසට නෙමේ වැඩ මෙයාගේ”

“මොකෝ සිස්ටර් අපි රහත් වෙලාද නැනේ. ඉතිං මේ වගේ ස්ත්‍රී කඳක් දැක්කම පයිය නගින්නේ නැත්තං උෟ පොන්නයෙක් වෙන්න ඕනා”

“අපෝ මේ ඔය කුණුහරුප කියන එක නවත්තනවද?”

“ඒ මොකද සිස්ටර් මම වෙනදත් කියන්නේ ඉතිං?”

“අපොයි දෙයියනේ මං දවස් දෙකක් මෙයා එක්ක ඉඳල, මේවා අහලම බඩ වෙයිද දන්නේ නෑ?”

“අපෝ නෑ බඩ වෙන්න ඕනනම් තව දේවල් කරන්න ඕනා සිස්ටර් හිහි”

“අනේ මේ කට-කට, කට වහගෙන වාහනේ එලවනවා. නැත්තං කොහේ හරි පල්ලමක ඉදි දෙන්න එක්කම”

“කවුද අප්පේ අකමැති සිස්ටර් එක්ක පල්ලම් බහින්න”

“අහ්න් ඇත්තද? හිතේ ඇති. ඒවා නං ඉතින් මේ කපේදී වෙන දේවල් නෙමේ.”

“එහෙම කියන්න එපා සිස්ටර් ඕනෑම දෙයක් වෙන්න පුළුවන්”

“වෙයි වෙයි බලන් ඉන්නකෝ හිහි. එක නෙමේ අංකල් කොළඹට යද්දී කීය වෙයිද?”

“මේ යන විදියට කොහොමත් හවස 4-5 වෙව්. වැස්සයි මිදුමයි එක්ක හයියෙන් එලවන්න බෑ. කොහොමත් වැස්සත් ආයේ අල්ලයි”

“ඔව් කලබලයක් නෑනේ. ඒ නිසා පරිස්සමින් වාහනේ එලවන්න. ඒකමයි මං. මේ පස්සේ වාඩි වුනෙත්. නැත්තං එක එක පියර් පොලු කෙලින් කරගන්නවා නේ ඔක්කොටම කලින්?”

දැන් දැන් රශ්මීන් ඇහට පතට නොදැනී දෙපිට කැපෙන වචන කියන්න හුරු වෙලා හිටියේ රාජු එක්ක. රාජු කියන කුණුහරුප එක්ක රශ්මිටත් හිතට අමුතු ෆිලින් එකක් වගේම මොකද්දෝ අමුත්තක් දැනෙන්න අරගෙන තිබුනේ. ඒ නිසාම රාජු කියන කිසි දෙකට විරුද්ධ වෙනවා වෙනුවට නැහුනා වගේ ඒවා කියන්න තව උල්පත්දත් දෙනවා වගේ වැඩක් කරේ රාජුව උනන්දු කරන්න.

“අහ්න් සිස්ටර්න් දැන් මරු කතා නේ කියන්නේ. ඊයේ එහෙනම් සිස්ටර්ටත් හොඳට පියර් පොල්ල දැනිලා වගේ?”

“අපෝ ඔව් ඔව්. එක වෙනත් ඇති ඔක්කොම තෙමාගෙන තිබුනේ මම දැක්කා කලිසමේ පැල්ලම ඊයේ. කවුරු හරි දැක්ක නං මොනා හිතයිද?”

“මොනා හිතන්නද? එහෙනම් කියයි අන්න රාජුව සිස්ටර්ට ගල් කපල කියයි?”

“අනේ මේ රාජු. මං කිව්වා කියල හිතා ගන්න. එනවා මෙතන වැරදි වැඩ ඔක්කොම කරලා”

දෙන්නගේ මේ කතා එක්ක එක පාරටම වැස්සක් වැඩි කරන්න වුනා. කතාවෙන් කතාවෙන් ඒ වෙද්දී බණ්ඩාරවෙල ට කිට්ටු කරලා තිබුනේ.

“අංකල් දැන් නං වැස්ස හොඳටම වැඩි. ඉස්සරහ බලාගෙන වාහනේ එලවන්න අනං මනං මනස්ගාත හිතන්නේ නැතුව?”

“සිස්ටර් කියන ඒවාට නං දැන් නිකන්ම පයිස කෙලින් වෙනවා නේ?”

“අනේ මේ මං කියන මගුල් වලින් වැඩක් නෑ. ඕක කෙලින් කරගන්නේ නැතුව වාහනේ එලවන්න”

ඒ වෙද්දී මුළු පරිසරයම අන්දකාර වෙලා ගෙන වැහි සීතලත් තදටම දැනෙන්න ගත්තා රශ්මිට. වාහනේ දියතලාව හසුතලේ පහු වෙද්දී එළියේ මුකුත්ම පේන්නේ නැති තරමටම සීතල මිදුම හාත්පසම වෙලාගෙන තිබුනේ.

“අම්මෝ අන්කල් පාර දෙපැත්තේ කිසි දෙයක් පේන්නේ නෑනේ?”

“ඔව් සිස්ටර් . මං මේක එලවන්නෙත් අමාරුවෙන්”

“ඒක තමා. එලවන්න අමාරුයි වගේ නං අපි පොඩ්ඩක් නවත්තල ඉඳල යමු”

“නෑ ඕන නෑ. අපි යමු දිගටම. එහෙම උනොත් කොළඹට ලඟා වෙන්න පුළුවන් නිදහසේ!!”

“ඔව් ඒක නං ඇත්ත.”

එන්න එන්න වැහි අන්දකාරේ එක්ක වැස්ස වැඩි වෙන්න ගත්තම රාජු පරිස්සමට වාහනේ පදවගෙන ගියේ ඉස්සරහ පාර ජේන එකක් අඩු නිසා. වංගු පාර දිගේ වාහනේ ඉදිරියට ඇදෙද්දී රශ්මි පිටි පස්සේ සිට එකේ ඉඳගෙන එක එක දේවල් කියව කියව ගියා. හිතේ තිබුන බයටත් එක්ක ඒත් අවධානන තිබ්බේ වැස්සත් එක්ක. වාහනේ පැල්මඩුල්ල නගරය පහුවෙද්දී අනොරව තරමක් අඩු වුනත් වැස්ස දිගටම වහින්න වුනා.

“සිස්ටර් දැන් නං බඩ ගිනිත් ඇති නේද? මේ වැස්ස නං නවතන හැඩක් නෑ වගේ. අපි මොනාහරි කාලම යමුද?”

“ඔව් දැන් නං පැය 3ක් විතර ආව නේ. මොනාහරි කාල ගියොත් හොඳයි තමයි.”

“ඒක තමා. එහෙනම් තව මිනිත්තු 20-30ක් ඉවසන්නකෝ. රත්නපුරේ කිට්ටුයි දැන්. එහෙ නවත්තල කමු”

“හරි අත්කල්”

එහෙම කියලා රාජු වාහනේ වෙගේ තරමක් වැඩි කරේ රශ්මිට බඩගිනි කිව්වා නිසා ඉක්මනින් රත්නපුරේට කිට්ටු කරන්න හිතාගෙන. ඒ විදියට වෙගේ වැඩි කරලා විනාඩි 10ක් විතර යද්දී වෙල් යායක් පහු කරගෙන යද්දී එක සැරේටම කැබ් එකේ වෙගේ අඩු වෙලා සද්දයක් එක්ක පැත්තට බර වෙන්න ගත්ත නිසා අමාරුවෙන් පාර අයිනට කරලා කැබ් එක තිරිංග තද කරලා නවත්ත ගත්තේ.

පිටු පස ආසනේ හිටපු රඹේ එක පාරට ගැස්සිලා ඉස්සරහට ගිහින ආපහු පස්සට ආවේ නොහිතපු වෙලාවක වැදුන තිරිංග නිසා.

“අහ්න් මොකෝ අන්කල් උනේ?”

“මල හුත්තයි සිස්ටර් . ටයර් පැව් එකක් ගියා වගේ?”

“අප්පට සිරි එහෙමද? මාර වැඩේ තමා එහෙම නං, මේ මොර සුරන වැස්සේ”

“කියල වැඩක් නෑ සිස්ටර් . එහෙම උනොත් නං පුක ඉරෙනවා මේ වැස්සේ?”

“ඒ මොකෝ අන්කල්”

“ඇයි ඉතින් මේ වැස්සේ කොහොමෙයි spare වීල් එකවත් මාරු කරන්නේ. ඒ මදිවට අහල පහල කඩයක්වත් පේන්න නෑනේ . සිස්ටර් ඔහොම ඉන්නකෝ මං බලන්නම් බැහැලා”

රාජු එහෙම කියලා වාහනේ ඇන්ජිම නවත්තල බැහැල යන්න හදද්දී රඹේ කිව්වා.

“රාජු අන්කල් මේ කුඩේ අරගෙන යන්න. වැස්ස හොදටම සැරයි නේ?”

“මේ වැස්සට කුඩ නං ඔරොත්තු දෙන්නේ නෑ”

“ඒකට කමක් නෑ. මේක අරගන්නකෝ පණ්ඩිතයා වෙන්නේ නැතුව”

රඹේ ටිකක් සැරට වගේ කිව්ව නිසා රාජු කුඩේ අතට අරගෙන ඉහලාගෙන කැබ් එකෙන් බැහැල අතින් පැත්තෙන් ඇවිල්ල බලද්දී දැක්කේ පිටි පස්සේ රෝදේ හුලං ඔක්කොම ගිහිල්ල. ටයර් එක මාරු කරගෙන මිසක් යන්න වෙතේ නෑ කියලා තේරුම් ගත්ත නිසා ආයේ කැබ් එකට ඇවිල්ල

“සිස්ටර්. දැන්ම නං යන්න වෙන එකක් නෑ . වැස්ස පායනකන් ඉන්න වේව් ටයර් එක මාරු කරගන්න”

“මල මගුලයි. මේ වැස්ස නං දැන්ම නවත්තන පාටක් නෑ අන්කල්?”

“ඒක තමා සිස්ටර්. මේ හුත්තේ වැස්ස නං දැන්ම නවත්තන්නේ නැති හැඩයි”

“මොනාද අංකල්. හුත්තේ කොහොමද වහින්නේ හි හි හි”

“අනේ මේ සිස්ටර්ත් එනවා නේ සුරුටු පත්තු කරන්න. මං මේ රැවුල ගිනි අරගෙන ඉන්න වෙලේ?”

“ඔයානේ දැන් මොකක්ද හුත්තක් ද ගැන කිව්වේ. මම යැ!”

රශ්මි දැන් කිසි ගානක් නැතුව කුණුහරුප කියනවා රාජු එක්ක. රජුටත් වැඩිය එක ගානක් වුනේ නැත්තේ ඒ වෙලේ කරන්නේ මොනාද කියල හිත හිත හිටපු නිසා.

“හරි හරි ඕන පකක්. මං ටයර් එක මාරු කරනවා වැස්සේම හරි. නැත්තං යන්න වෙන්නේ නෑ”

“අපි තව ටිකක් බලමු අන්කල්”

“තව බැලුවත් ඔව්වර තමා සිස්ටර්. අපිට එහෙම නං රැ එළිවෙනකන් මෙනන ඉන්න වෙයි?”

“ඔව් එක නං ඇත්ත. හරි කමක් නෑ. ඔයා එහෙනම් වැඩේ කරන්නකෝ. මං කුඩේ අල්ලාගෙන ඉන්නම්”

“නෑ නෑ. සිස්ටර් කැබ් එකේ ඉන්න. මං කරන්නම්. නැත්තං සිස්ටර්ටත් නාන්න තමා වෙන්නේ?”

“හරි හරි. නාල හරි වැඩේ කරගමුකෝ.”

එහෙම කියන ගමන් රශ්මීන් දොර ඇරගෙන කැබ් එකෙන් බැස්සේ කුඩෙන් ඉහලාගෙන. පස්සේ රාජුත් වැස්සේම බැහැල ඩිකිය ඇරලා ධුල් box එකත් අරගෙන ජැක් එක ගෙනල්ල ගහන්න පටන් ගත්තා. රශ්මී රාජුගේ පස්සෙන් ඉඳගෙන කුඩේ අල්ලාගෙන හිටියා. ඒක පොඩ් කුඩයක් නිසා දෙන්නටම වැස්සෙන් බේරෙන්න තරම් එක ප්‍රමාණවත් නොවුන නිසා ඔලුව ඇරුනම අනිත් හැම එක්කම වැහි බිත්දු වලින් තෙත් වෙලා බේරෙන්න ගත්තා. රශ්මීගේ පුක වැස්සට නිරාවරණය වෙලා නිසා වැහි බිංදු වලට තෙමුන ලෝගුව ටික ටික තෙත බරිත වෙද්දී ලෝගුව අස්සේ හැංගිලා තිබුන ස්ත්‍රී ලාලිතය වතුරට පෙහිලා හොඳට කැපිලා පේන්න ගත්තා. ඒ වෙලේ කරන්න වෙන විකල්පයක් නැති නිසා රශ්මී ඕන දෙයක් කියල කුඩේ අල්ලාගෙන රාජුට පුළුවන් විදියට සහය වුනා ටයර් එක මාරු කරන්න. කොහොම හරි පැය බාගයක් විතර ඔබ්බු වෙලා රාජු spare චිල් එක දාල ඉවර වෙද්දී දෙන්නම හොඳටම තෙමිලා ඇදුම් වලින් වතුර බේරෙන්නේ ගත්තා.

“අප්පට හිකෙනවා. සිස්ටර් ගේ ඔක්කොම තෙමිලා නේ?”

“මගේ විතරක්ද අංකල් ගෙත් ඔක්කොම තෙමිලා නේ?”

“මගේ නං මොකෝ සිසිටර්ගේ තෙමිලා ඔන්න ඔක්කොම එළියේ නේ බ්‍රා එක මදිවට පැහිසත් පේනවද මන්දා?”

“අනේ මේ මගුලක් නොකිය ඉන්නවා. මේ වැස්සේත් බලන්නේ වනවර කමටමයි”

“ඉතින් හත්වලාමේ දැක්ක දේ නේ කිව්වේ. ඔය ගෙඩි දෙක වැස්සට පෙහිල පිම්බිලා පේනවා නේ?”

“යනවා යන්න මෙනන මගුල් කියවන්නේ නැතුව?”

රශ්මී බොරු කරහක් පෙන්නලා ගස්සාගෙන කැබ් එකට නැග්ගේ වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා. රාජු වැස්සේම ධූල් box එකයි ටයර් එකයි ඩිකියේ දාල ඇවිල්ල වතුර බේරී බේරීම දොර ඇරලා වාඩි වුනා.

“සිස්ටර් දැන් කොහොමද ඔහොම යන්නේ? වෙන ඇදුමක් මාරු කරගන්න මං එළියෙන් ඉන්නම්”

“මාර වැඩේ නේ අංකල්. කවුද දන්නේ මෙහෙම දෙයක් වේවි කියලා. මං තව එක ඇදුමයි ගෙනාවේ හෙට අදින්න. ඒක දැන් ඇන්දොත් හෙට මට ආපඩා එකට යද්දී අදින්න එකක් නැති වෙනවා”

“කෙලිය තාප්පෙට. ඉතින් ඔහොම ඉන්නත් බැහේ සිස්ටර්. දැන් මොකද කරන්නේ?”

“ඒක තමා. කොළඹ යනකං මෙහෙම යමු ඉතින්. වෙන කරන්න දෙයක් නෑනේ?”

“පිස්සුද සිස්ටර්. ඔහොම කොහොමද යන්නේ මේ සිතලේ. අපි ඇදුමක් ගමු එහෙනම් රතන්පුරේ ගිහින?”

“දැන් කොහෙද රාජු මේ ඇදුම් හොයන්නේ අනික මේ වැස්සේ?”

“ඔව් සිස්ටර් ලොගු නං හොයන්න වෙන්නේ නෑ දැන්. අපි වෙන ගවුමක් ගමු. වෙන කරන්න දෙයක් නෑනේ. අනික කැබ් එකේනේ යන්නේ.”

“ඔව් එක නං එහෙම තමා. එත් මේ තෙත පිටින් මං කොහොමද ෂොප් එකකටවත් යන්නේ?”

“ඒකට නං මොකෝ. මම ගිහින් අරගෙන එන්නම්?”

“අනේ එහෙම කොහොමද කරන්නේ. අන්කල් දන්නවද අනික ගැනු ඇදුම් කෝරන්න?”

“ඕක නං මොනාහරි කරගන්න බැරිය. ඉන්නකෝ මං ඉක්මනට එක්ක යන්නම්. සිස්ටර් ඔය පිටි පස්සේ මගේ බැග් එකක් ඇති. එක අරගෙන දෙන්නකෝ?”

රාජු එහෙම කිව්වම රශ්මි පිටි පස්ස හැරිලා රාජු කිව්වා බැග් එක අරගෙන දුන්න.

“සිස්ටර් මං මෙතන ඇදුම් මාරු කරගන්නවා. නැත්තං මටත් තෙත පිටින් නේ යන්න වෙන්නේ..?”

එහෙම කියල බැග් එක ඇරලා ඇදුම් වගයක් අරගෙන රාජු ඇඳලා හිටපු කමිසේ ගලවල කමිසයක් දාගෙන පස්සේ අමාරුවෙන් වගේ කලිසමත් ගලවල සරමක් ඇදගත්තා. රශ්මි ජනෙල් වීදුරුවෙන් ඔහේ ඇත බලාගෙන හිටිය වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා අවසරාවේ හැටියට.

“හරි සිස්ටර් එහෙනම් යමු.”

කැබ් එක රත්නපුරේට කිට්ටු වෙද්දී වැස්ස වැස්ස තුරල් වෙලා තිබුන නිසා රාජුට අපහසුවකින් තොරව වාහනේ එලවන්න පුළුවන් වුනා. ඒ වෙද්දීත් රශ්මිගේ මුළු ඇඟම තෙත බරිත වෙලා දියෙන් ගොඩ දාපු මාලුවෙක් වගේ ගැහෙන ගමනුයි තිටිසේ, එහෙමයි කියලා වෙන කරගන්න දෙයකුත් නෑ.

“සිස්ටර් යට ඇදුම් මොනහරිත් ගන්න වෙයි නේද? ඔක්කොම තෙමිලා නේ ඇත්තේ?”

“අනේ අත්කල් කොහෙද ඕව තෝරන්නේ. ඔයාට ඒවා කරන්න බෑනේ?”

“පිස්සු කියවන්නේ නැතිව ඉන්න සිස්ටර්. මට කියන්න බ්‍රා සයිස් එක සිස්ටර් අදින? 36 ද අදින්නේ?”

“අහ්හ්... ඔය කොහොමද හරියටම කිව්වේ? පුදුම experience එකක් නේ තියෙන්නේ ගැනුන්ගේ බ්‍රා සයිස් ගැන?”

“මේ ඉහ නිකට පැහැනේ අකලට නෙමේ සිස්ටර්..?”

“ඔව් ඔව් මට දැන් තේරෙනවා හොඳට වැඩ ගත්ත එකක් කියලා?”

“ඔව් ඔව්. මේ පේනවා නේ. මෙයාව කෙලින් කරගත්ත නං බලාගන්න තිබුනා වැඩ දෙන්නේ කොහොමද කියලා?”

“අනේ මේ මගුලක් නොකිය යනවා යන්න මෙතන වනවර කතා නොකිය?”

“හරි හරි. දැන් සිස්ටර් මොන වගේ ඇදුමක් ද ගන්න ඕනා. මං ආස ඒවා ගෙනාවොත් සිස්ටර් අදිනවද?”

“අපෝ පිස්සුද අත්කල්. එහෙම එක එක ඒවා අදින්නේ කොහොමද මම.”

“ඉතින් දැන් ඔය විදියේ ඇදුම් කොහොමද මං හොයන්නේ? අනික දැන් මං ඔය වගේ ඇදුමක් හොයල ගන්න ගියොත් එක වෙනම නඩුවක් වෙනවා.”

“හම්මම්...ඒකත් එහෙම නං කමා.”

“ඔන්න ඔහේ ඔය හැඟිලා ඉන්න හංස පැටව් දෙන්නවත් හොඳට පේන වට්ටක්ක පලු දෙකත් කැපිලා පේන එකක් ගමු සිස්ටර්. කොහොමත් කැබ් එකේ නේ ඉන්නේ?”

“හොඳට තියෙව්. ඒ උනාට මනුස්සයෝ මං හොටෙල් එකට යන්න ඕන නේ?”

“ඉතින් එකේ හුත්තීගේ පුතාල දන්නවද ඔයා සිස්ටර් කෙනෙක් කියලා. මොකෝ ඔයාව දන්නා උන් ඉන්නවද එහේ?”

“ඒ හුත්තීගේ පුතාල නොදන්නවා උනාට මං දන්නවා නේ මම කවුද කියලා. අනික හෙට උදේට මං මේ විදියට එපැයි ඇඳලා එලියට එන්න හොටෙල් එකෙන් ආපඩා දෙපාර්තමේන්තුව ට යන්න?”

“අයියෝ ඒවාට ක්‍රම සහ විදි තියෙනවා. දැන් මං අරගෙන එන ඒවා අදින්නකෝ. ඒක හෙට බලමුකෝ?”

“බෑ බෑ. ඔයා මට දිග ගවුමක් අරගෙන එන්න ඔය එක එක විවිචුරණ මගුල් නැතුව?”

“පිස්සු කෙලින්න එපා සිස්ටර්. මේ වගේ වාන්ස් එකක් කවද හම්බවෙනවද අපි දෙන්නට. ඔන්න ඔහේ ආපු වාන්ස් එකෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගමු. හිහි සමහරවිට ටයර් එකේ හුළං ගියෙත් අපි දෙන්නට මේ වගේ පොඩ් ආතල් එකක් දෙන්නද දන්නේ නෑනේ?”

“ඔව් ඔව්. ආතල් අරගෙන පේනවා නේ ඔලුවත් සලාගෙන ඉන්න හැටි හි හි හි!!!”

“ඔහොම යද්දී තව තව ඒවත් පැලෙන්න බැරි වෙන එකක් නෑ ඔය කකුල් අස්සේ හංගගෙන ඉන්න ඒවා එහෙම හි හි?”

“හිනං ඇති මෙයා. යන්න යන්න මාව දැන් මෙතන ගල් ගැහෙනවා සිතලට”

“ඔය විදියට දැක්කම නං ගලක් කපන්න හිතෙනවා”

“ගල් කපන්න මොකෝ මෙතන ගල් වැඩපලක් කියලා හිතුවද?”

“ඔය ගල් දෙක දැක්කම ගල් වැඩපල්ක්ම දාගන්න බැරි කමකුත් නෑ”

“හිතේ ඇති.”

දැන් දැන් රශ්මි කිසි ලැප්පාවක් නැතුවම රාජු කියන දේවල් වලට හු මිටි තියල කටට එන ඕං එකක් නිදහසේ පිට කරනවා. රාජු ගියාට පස්සේ රශ්මි කල්පනා කරේ මේ මොනාද මේ මම කියවන්නේ කියලා. සමහර වෙලාවට කටට බිරේක් නැතුවම කුණුහරුපත් පිට වෙනවා නේද කියලා.

වෙනද නං අමාරුවෙන් හරි එහෙම කියවෙන්න ආවම නවත්ත ගත්තට දැන් ඒ ගැන ගානක්වත් නෑ වගේ කියවනවා.

රාජු ෂොප් එක ඇතුළට ගිහිල්ල කෙලින්ම ලේඩ්ස් ඇඳුම් නියෙන section එකට ගිහිල්ල බැලුවේ මොනාද ඇඳුම් නියෙන්නේ කියලා. රාජුගේ ඔලුවේ වැඩ කරේම අද කොහොමහරි රශ්මීට කොටට වගේම හිරට ඇඳුමක් අන්දවල කොළඹ එක්කං යනවා කියලා. ඒ වගේම කොහොමහරි අද නං ‘මේකිගේ හුත්තට පයිය බස්සගන්න’ තිබුන නං ආයේ මලත් කමක් නෑ කියන තැනක තමා දැන් රාජු ඉන්නේ. ඒ නිසාමයි හිතලම සරමක් ඇන්දෙන් ආයේ යන ගමන් පයිය නග්ගල පෙන්න පෙන්න යන්න පුළුවන් නිසා. ෂොප් එකේ හිටියේ ගැනු ලමයි නිසා සෞඛ්‍ය ලැජ්ජාවක් තිබුනත්, ඇඳුම් දෙක තුනක් තෝරලා සයිස් එක ඇති වෙයි කියලා හිතූන එවලින් ගවුම් දෙකකුයි හිරට දිග සායක් වගේම කොට සායකුත් ගත්තා. ඒවාට හරියන බිලවුස් දෙකකුත් අරගෙන පැන්ට් බ්‍රා නියෙන පැත්තට ගිහිල්ල සයිස් එකට හරියන බ්‍රා දෙකකුත් අරගෙන පැන්ට් දෙකකුත් අරගෙන කැමියර් එකට ගිහිල්ල බිල පාදදි එතන හිටපු කෙල්ලත් හිනාවෙලා රාජු දිහා බැලුව. ඉක්මනින්ම ඒ ටිකත් අරගෙන රාජු කැබ් එකට ඇවිල්ල බැග් එක දීල කිව්වා.

“ඔන්න සිස්ටර් මට හොඳයි කියලා හිතූන ඒවා ගත්තේ. බලල හරි යන්නේ නෑ වගේ නං ගිහිල්ල මාරු කරගන්න පුළුවන්?”

“පිස්සුද අන්කල් ඔයාට. මට ඕවයේ ගිහිල්ල මාරු කර කර ඉන්න පුළුවන්ද..?”

“එහෙනම් ඉතින් ඕක අදින්න ගෙන්නල්ල නියෙන ඒවා”

“කෝ බලමුකෝ මුලින් මොනාද ඔය ගෙනාවේ කියලා”

රශ්මී බැග් එකේ නියෙන ඒවා එකින් එක අරගෙන බලද්දී ඉබේම කට අරුනා.

“මොනාද අන්කල් මේ ගෙනල්ල තියෙන්නේ. මේවා කොහොමද අදින්නේ මම?”

“ඉතින් ඒකතේ කිව්වේ. ගිහිල්ල මාරු කරගන්න කියලා”

“ඔයාට නං කියන මගුලක් තේරෙන්නේ නෑනේ?”

“එහෙනම් ඉතින් ඕන හුත්තක් කරගන්න. මං යනවා සිගරට එකක් බිල එන්න. කැමති එකක් ඇඳලා ඉන්න. ඉක්මනට කන්න යන්නත් ඕන නං”

එහෙම කියලා රාජු බැහැල ගියේ රශ්මිට නිදහසේ ඇදුම් මාරු කරගන්න ඉඩ දීල. රාජු එක කපටි කමටත් එක්ක කරේ ගැනි මේවා අදිනවද කියලා බලන්නත් එක්ක. නිකං හරි එද්දී ඒවා ඇඳලා හිටියොත් ඒ කියන්නේ රාජුගේ වැඩේ හරි කියලා රාජු හිතා ගත්තා.

රජු ගියාට පස්සේ ගෙනාපු ඇදුම් එකින් එක අරගෙන බලද්දී රශ්මිට ආසාවක් ආවා රාජු ඉස්සරහ බොරු තරහක් පෙන්නුවට. වයස උනාට කෙල්ලන්ට වල් විදියට බලන්න පුළුවන් ඇදුම් තෝරන්න රාජු හොඳට දන්නවා කියල රශ්මිට තේරුම් ගියේ ගෙනල්ල තිබුන ගවුම් දෙකයි skirt එකයි දිගැරල බැලුවම්. ඒ එක්කම බ්‍රා දෙකකුත් එක්ක පැන්ටින් තියෙනවා දැක්කම රශ්මිට හිතාව නවත්ත ගන්න බැරි උනා.

“දැන් මේවා කොහොමද අදින්නේ අම්මෝ මේවා tight නේ?”

මගේ ඇගේ හැටියට ඇන්දම ඔක්කොම කැපිල පේනවා නේ. අනික දැන් මේක ඇඳලා කොහොමද කන්නවත් එලියට බහින්නේ. දන්න කවුරුහරි දැක්කොත් මාර වැඩේ නේ වෙන්නේ. ඔහොම කල්පනාවේ ඉන්න ගමන් රශ්මි ෂටර් එකෙන් එලිය බලද්දී දැක්ක රාජු ඇවිල්ල සිගරට එකකුත් පත්තු කරගෙන එළියේ ඉන්නවා. කැබ් එක නවත්තල තිබුනේ ෂොප් එක ඉස්සරහ නිසා සෙනග යන එන ඒවා පේනවත් එක්ක. ඒ නිසා රශ්මි ශටර් එක පාත් කරලා.

“රාජ්‍ය අත්කල් පොඩ්ඩක් එන්නකෝ?”

රශ්මී කතා කරනවා ඇහුන නිසා රාජ්‍ය සිගරට එක බිබීම කැබ් එක ලඟට ආවේ

“ඇයි සිස්ටර්. ඔව් අදින්ත බෑ වගේද? එහෙනම් මං වෙන ඒවා මොනාහරි අරගෙන එන්නම්?”

“එහෙම එකක් නෙමේ මෝඩයෝ. මං කොහොමද මෙතන මේ ටවුන් එකක් මැද්දේ ඇදුම් මාරු කරන්නේ? පොඩ්ඩක් ඉස්සරහට ගිහිල්ල බලමු පාලු හරියක් තියෙනවද කියලා”

“හිකෙනවා නේන්නං. මට ඕක මීටර් වුනේ නෑනේ. ඉන්න ඉන්න සිස්ටර්. මේක ඉක්මනට උරලා එන්නම්”

“නෑ නෑ අවුලක් නෑ. ඔයා ඕක යන ගමන් උනත් බොන්න. මට මේ තෙත ඇදුම් ගලවන්න ඕනා ඉක්මනට.”

“හරි සිස්ටර්. යමු එහෙනම්”

රාජ්‍ය එහෙම කියලා ඉක්මනටම ඇවිල්ල කැබ් එක ස්ටාර්ට් කරේ අමුතුව කික් එකකින්. ඒ කියන්නේ රශ්මී තමන් ගෙනාව ඇදුම් අදින්ත අකමැත්තක් නෑ කියලා දැනුනා නිසා. ඒ ගැන හිතද්දීත් රාජ්‍ය ගේ පයිය සරම අස්සෙන් කෙලින් වෙලා එන්න පටන් ගත්තා. එහෙම ඇන්දම රශ්මී කොහොමට ඉදිද කියලා හිතද්දී. ඒ පිම්මේම ටික දුරක් ඇවිල්ලා වෙල් යායක් කිට්ටුව ගස් පේලියක් තියන තැනක අයිතට කරලා කැබ් එක නැවැත්තුවේ කැලේ පැත්තට වෙන්න. ඒ වෙලේ වාහන පාස් වුනත් ඒක කාටවත් පේන්නේ නෑ පාරේ ඉදන් පොඩ්ඩක් දුරක් ඉඩ තිබුන නිසා

“හරි සිස්ටර් එහෙනම් ඇදුම් මාරු කරගන්න. මං එළියෙන් ඉන්නම්?”

“හරි අන්කල්. මං කතා කරන්නම් ඉවර වෙලා. හැබැයි ඒ උනාට මේවා අදින්තේ කොහොමද කියලා හිතා ගන්න බෑ මට. කොටයි වගේම හිරට නේ තියෙන්නේ?”

“අනේ සිස්ටර්. ඔයා ඕව ඇන්දම ඉතින් මට තමයි කෙල්ලව බේර ගන්න බැරි වෙන්නේ කොල්ලෝ බලද්දී?”

“අනේ යන්න අනේ විහිළු නොකර. මං මේ රැවුල ගිනි අරං ඉන්න වෙලේ ඔය එනවා සුරුටුවු පත්තු කරන්න”

“මගේ සුරුටුවු නං දැනටමත් පත්තු වෙලා තියෙන්නේ සිස්ටර් හිහි” රාජු එහෙම කිව්වේ රශ්මි මොනවගේ දෙයක් කියයිද බලන්නත් එක්ක

“ඔයාගේ සුරුටුවු ඉතින් කොයි වෙලෙන් පත්තු වෙලා නේ තියෙන්නේ දකින හැම වෙලේම?”

“ඒ ඉතින් සිස්ටර් ගේ හපන් කම් කම?”

“අනේ මේ යනවා යන්න මෝඩය. මං මොනා කරන්නද?”

“ඔයා මුකුත් කරන්න ඕන නෑ. ඔය වට්ටක්කේ වගේ පුකයි කොමඩු ගෙඩි දෙකයි දැක්කම ඕන සුරුටුවක් පත්තු වෙනවා”

“අපෝ මුගේ කමිනං මහා වල් කටක් තියන්නේ? නාකි සුරුටුවවා!!”

“තාම සිස්ටර් කටේ වල් විතරනේ දන්නේ?”

“අනේ මේ මං නොදන්න ඔයාගේ වල්කම්. ඒක වෙන්න ඇති මගේ සායවල් තෙත් කර කර එවන්නේ.”

“හි හි කෝ ඉතින් ඔයා තාම මට ඔයාගේ පැන්ටියක් දුන්නේ නෑනේ තෙත් කරන්න. එකතේ සායවල් තෙත් කරන්න වෙලා තියන්නේ?”

“අනේ මේ රාජු. මගෙන් මුකුත් අහගන්න එපා එනවා මෙතන පැන්ට් ඉල්ලගෙන ලජ්ජා නැතුව?”

“හි හි ඔව් ඉතින් මේ රාජු ඇවිල්ල වල් පකයෙක් නේ සිස්ටර් . ඔයා දුන්නොත් දවසෙම උනත් ඔයාගේ පැන්ටිය ඇදන් ඉන්නවා”

“හා ඇත්තද රාජු පකයෝ. යනවා යනවා මෙතනින් දැන්?”

එහෙම කියලා රශ්මී හිතා වේව් රාජුව එලව ගත්තේ තව හිටියොත් මොන මොනා කතා කියවෙයිද දන්නේ නැති නිසා. තමන් දන්නෙම නැතුව දැන් රාජු එක්ක කුණුහරුප කියනවා කියල මතක් වුනේ කොහොමද ‘රාජු පකයෝ’ කියල කිව්වට පස්සේ යි.

තමන් දැන් අමුතුව වෙනසකට පත් වෙගෙන එනවා නේද කියලා රශ්මීට තේරුනේ කරන කියන කිසි දෙයක් ගැන හිතන්නේ නැති නිසා. ආයෙම ඇදුම් ටික එලියට අරගෙන බලල දිගට තිබුන ගවුම අරගෙන බලල ඕන මගුලක් වෙද්දෙන් කියලා ඇදල තිබුණු ලෝගුව ගලවල ඊට පස්සේ බ්‍රා එකයි පැන්ටියත් ගලවල රාජු ගෙනල්ල තිබුන පැන්ටියක් ඇදල බ්‍රා එකත් ඇදල ඉක්මනටම ගවුම දාගන්නා එළියේ වාහන යන එන සද්දේ නිසා. පස්සේ කැබ් එකෙන් එලියට බැහැලා ගවුම හරියට හදාගෙන බැලුවම රශ්මීටම හිතා ගන්න බැරි උනා මම මේ වගේ දෙයක් කරේ කොහොමද කියලා. මේ හැම දේටම රාජු හේතුවක් වෙලා තියෙනවා කියලා රශ්මී ඒ වෙලේ තේරුම් ගත්තේ කිසි පැකිලීමක් නැතුව රාජු ගෙනල්ල දීපු සාමාන්‍ය ගවුමක් ඒකත් කිව්වොත් sexy type tight එකක් පුක හොදට හිරට කැපිලා පේන එකක්. මේකත් එක්ක රශ්මීට ආසාවක් ආව මේක ඇන්දම තමන්ගේ පෙනුම කොහොමද කියලා කන්නාඩියක් ඉස්සරහට වෙලා හැඩ බලන්න. ඒත් ඒ වෙලේ ඒකට අවස්ථාවක් නොතිබුන නිසා හිත හදාගෙන ආයේ කැබ් එකට නැග්ගේ ලැජ්ජා වෙන් වගේ.

“රාජු අන්කල් යමුද එහෙනම්. මං රෙඩ්?”

රශ්මි කතා කරාම රාජු පිම්මේ කැබි එකට ඇවිල්ල බැලුවේ රශ්මි මොකද්ද ඇඳලා ඉන්නේ බලන්නේ. රශ්මිව දැක්කම රාජුගේ කට ඇරුනේ ඇස් දෙක ලොකු වෙලා බලාගෙන හිටියේ හොල්මනක් දැකල වගේ.

“මොකෝ අන්කල් මේ හොල්මනක් දැකල වගේ බය වෙලා?”

“බය නොවී තියෙද මේ වගේ කඳක් දකිද්දී මේ විදියට?”

“අනේ මේ මගෙන් කුණුහරුප අහගන්න එපා. එනවා මෙනන කෝවෝක් කරන්න මට?”

“කෝවෝක් නෙමේ සිස්ටර් . මේක නං මාරයි ඔයාට. මාරුවට කැපෙනවා”

“මට කෙසේ වෙතත් ඔයාට නං කෙල්ලොන්ට මේ වගේ ඇදුම් තෝරලා හොඳ පලපුරද්දක් තියෙනවා වගේ?”

“මේ වයස ගියේ නිකන්ම නෙමේ තේ සිස්ටර්?”

“මේ දැන් මට සිස්ටර් බිස්ටර් කියන්න එපා මේ විදියට ඇඳල ඉන්නකොට. ඊට පස්සේ ලෙඩක් වැටෙයිමට?”

“එහෙනම් මොකක් කියන්නද මම සිස්ටර් නොකියා?”

“කැමති එකක් කියන්න සිස්ටර් නොකියා”

“මං කැමති ඒවා නං තියෙනවා. ඒ උනාට කට්ටිය ඉස්සරහ කියන්න බැනේ ඒවා?”

“අහ්... ඒ මොනාද ඒ?”

“ඒවා මං පස්සේ වෙලාවක් කියන්නම්කො. දැන් මට ඔයාව රස විදින්න දෙන්නකෝ හොඳට?”

“මොකෝ මං තේ කෝප්පයක් කියල හිතුවද රස විදින්න?”

“දුන්නොත් නං රස විඳලා පෙන්නන තිබුන තේද? ජූස් ද? කියලා”

“මේ රාජු මගෙන් ගුටි කනවා ඔයා දැන්?”

“සිස්ටර් දැන් ඉතින් ඉස්සරහට එන් කෝ. ඔය ඇදුමට කවුරුත් දන්නේ නැතේ සිස්ටර් කියලා?”

“අනේ මේ හරි ආස ඇති මෙයාට මාව ඉස්සරහ තියාගෙන කෙල්ල වගේ යන්නේ මෙයාගේ?”

“කවුද අප්පා අකමැති ඔයා වගේ කෙල්ලෙක්ව කෙල්ල කියල තියාගෙන යන්න?”

“පිස්සු නැතුව යනවා මනුස්සයෝ. දැන් බඩ ගිනිත් එක්ක මට”

“හරි යමු යමු”

“ඒක නෙමේ සිස්ටර් ඔයා පැන්ට් ඉරා ඇන්දාද මං ගෙනාපු ව?”

“නැතුව ඔයා හිතුවද ඒවා නැතුව මේක විතරයි ඇන්දා කියලා?”

“ඹා මරු නේ එහෙනම්. ඒවා ගානට ඇති උනාද?”

“ඒකනේ කිව්වේ හොඳ පලපුරද්දක් තියෙනවා කියලා ඒවා තෝරලා?”

කතාව එහෙමම නවත්තල රාජු කැබි එක ස්ටාර්ට් කරගෙන ඉස්සරහට ඇදුනේ පයිය අංශක 90ට කෙලින් කරගෙන දැකපු දේවලයි රශ්මි කියපු දේවලුත් එක්ක. කොළඹට යන්න කොහොමත් තව පැය 2-3ක් යන නිසා රාජු හිතුවා ඇහැලියගොඩ ටවුන් එකේම නවත්තන්න කන්න මොකද රාජුට ඕන වුනා රශ්මිට පෙන්නන්න කොල්ලෝ මොන වගේ ප්‍රතිචාරද දක්වන්නේ කියලා රශ්මි මෙහෙම ඇදලා ඉන්නකොට. රශ්මිත් ඇස් දෙක පියාගෙන කල්පනා කර කර ගියේ තමන්ගේ මේ වෙනස්වීම් හොඳද නැද්ද,

තමන්ට මේවට මොන වගේ දේවල් වලට ඉස්සරහට මුණ දෙන්න සිද්දුවෙයිද කියන දෙලොවක් අතර හිරවුණ සිතුවිලි එක්ක.

විනාඩි 30ක් විතර යද්දී රාජු ටවුන් එක මැද තිබුන කඩයක් බලල කැබි එක නවත්තල පිටි පස්ස හැරිලා

“සිස්ටර් අපි මෙහෙන් කාල යමු නේද?”

“අම්මෝ ඔව් ඔව්. බඩගින්නේ ඉන්නේ දැන් නං”

“හරි යමු එහෙනම්”

“මේ මතකතේ කිව්වා දේ. එළියේදී ‘සිස්ටර්’ කියලා කතා කරන්න එපා”

“හරි”

රශ්මි එහෙම කියන ගමන් කැබි එකෙන් බිහින්න කලින් බෙල්ලේ තිබුන කුරුසේ ගලවල හැන්ඩ් බෑග් එකේ දාගත්තේ එක දැක්කම කවුරුහරි තමන් කවුද කියලා අදුරගනි කිහිලා බයක් දැනුන නිසා. රාජු අනිත් පැත්තෙන් ඇවිල්ල කැබි එකේ දොර ඇරලා දීල රශ්මිට බිහින්න ඉඩ දීල බැලුවම තමයි හරියටම කෙල්ලගේ ලස්සන දැක්කේ ගවුමක් ඇඳලා ඉන්නකොට. ඒක දිගු ගවුමක් උනත් දණහිසෙන් පහලටම දෙපැත්තෙන් පළල තිබුන නිසා ගල් දෙකේ ටිකක් හොදට ජේනවා ඇවිදිනකොට. ඒ මදිවට රශ්මිගේ පුකත් එක්ක ඒක තිබුන ස්ට්‍රිටේව් ගතිය නිසා පුකටම ඇලිලා පුක බේරිලා ජේනකොට තව හොදයි. කඩේ ඇතුලට යද්දී සිගරට් එකක් බිබි කොල්ලෝ දෙන්නෙක් එලියට එද්දී රශ්මිව දැකල ‘සු’ පාරක් දාල

‘wow....’ කියාගෙන යන ගමන් ආයෙම හැරිලා බැලුවේ ඒ ඇදුමට පුක හොදට ජේනවා කියලා දන්න නිසාම රශ්මි figure එකට. ඒක රශ්මිටත් තේරුණා නිසා ලස්සාවෙන් මුණ රතු වුනා ඒ වෙලේ රශ්මිගේ.

රාජුන් රශ්මීගේ පිටි පස්සෙන්ම ආවේ වැඩිපුරම ඒ ගවුමට පුක බලාගන්න ඕන නිසා. පස්සේ කඩේ ඇතුළට ගිහිල්ල රාජු

“දුව මෙතන හොඳයි නේද?”

“ඔව් මාමේ. මෙතන ශේෂ.”

“හරි ඉන්න මං කන්න මොනාහරි ඕඩර් කරන්නම්”

“අනේ මාමේ බත් නං එපා. ශෝට්ස් මොනාහරි ගන්න”

“හරි දුව”

රාජු ගියාට පස්සේ රශ්මී වාඩි වෙලා ඉන්නකොට වේටර් කොල්ලෝ එහෙන් මෙහෙන් රශ්මී දිහා බලනවා කියලා රශ්මීට තේරුනා. පොඩි කොල්ලෝ දෙන්නෙක් වගේම වයසක පොරකුත් තමන් දිහා බලනවා කියලා රශ්මීට ඇහැ කොනින් පෙනුනා. ඒ වෙලේ රශ්මීට එක අපහසුවක් වුනත්වෙලාවේ හැටියට කරන්න දෙයක් නැති නිසා ඉවසගෙන හිටියා. මේ දේවල් රාජු ඔක්කොම බලාගෙන හිටියේ රශ්මීව තව හොඳට මෝල් කරලා තියන්න ඕන නිසා තමන්ගේ වාසියට හැම දේම හරවගන්න.

ඒ වෙද්දී රශ්මී ලැජ්ජාවෙන් හිටියත්, හිත යටින් මොකදදෝ අමුතු ආසාවල් මෝදු වෙනවද කියලත් හිතුවා. ඒ විදියට තමන් දිහා පිරිමි බලද්දී. ඒ කියන්නේ තමන්ගේ එහෙම බලන්න දේවල් තියෙනවා නේද කියලා. විනාඩි 20ක් විතර එතන ඉඳල කාල ඉවර වෙලා දෙන්නම එකට වගේ කඩෙන් එලියට ආවේ රජුන් ආඩම්බරෙන් නිකන් රශ්මීගේ අයිතිකාරයා වගේ. ඒ එද්දී ඉස්සෙල්ල සුව දාපු කොල්ලෝ දෙන්න තාම සිගරට එකක් පත්තු කරගෙන ඉන්නවා කැබ් එක ලඟට වෙලා.

රශ්මී කෙලින්ම ගිහින් කැබ් එකේ ඉස්සරහ දොර ඇරලා වාඩි වෙන්න ගියාම රාජුට හිතා ගන්න බැරි උනා මොකද වෙන්නේ කියලා.

“මව. මේකිට නං පට්ට පුකක් නේ තියෙන්නේ. බලපන්කො නාකියට දෙන්න විච්චක මේකි”

“ඔව් බං. මරු කඳ මේක නං. සෙට් වෙන එකා නං සැප මරනවා ඇති මේකිගෙන්?”

“පෙර පිං තමා ඉතින්, මොකට උනත් මේ වගේ සැප කඳක් සෙට් වෙනවා කියන්නේ රෑ එලි වෙනකං තියාගෙන ගැහුවැකි.”

කොල්ලන්ගේ කතාව එක්ක රාජු තේරුම් ගත්තා රඟ්මිට අවුල් යන්න ඇති කියලා. ඒ නිසා ඉක්මනටම කැබ් එකට නැගලා ස්ටාර්ට් කරගෙන ඉස්සරහට ගියා.

“සිස්ටර් සොරි සිස්ටර්”

“අහ් ඒ මොකෝ අන්කල් ඒ සොරි කියන්නේ?”

“නෑ අර කොල්ලෝ දෙන්න කියපු කතා වලට?”

“මේක හරි වැඩක් නේ. ඒ කොල්ලෝ කියපු ඒවාට ඔයා මොකටද සමාව ගන්නේ?”

“නෑ ඉතින් මං නිසා නේ සිස්ටර් ඔය වගේ ගවුමක් ඇන්දේ. අනික මට වෙන පාලු කඩෙක නවත්තන්න තිබුනේ?”

“අනේ මේ රාජු. කියන උන්ට ඕන හුත්තක් කියාගන්න කියන්න. ඔයා මොකටද සමාව ගන්නේ?”

“අම්මෝ සිස්ටර් මේ ඔයාමද කතා කරන්නේ?”

“ඇයි මොකෝ. ඔයාමනේ මට කුණුහරුප කියල දුන්නේ?”

“ඒක හරි. මං හිතුවේ නෑ ඒත් සිස්ටර් ඒවාට කැමති ඇති කියලා?”

“එහෙම විශේෂ කැමැත්තක් නෑ. ඒත් ඔයා එක්ක විතරක් එහෙම කතා කරන්න මට කිසි අවුලක් නෑ දැන්. මං දන්නේ නෑ ඉතින් ඒ ඇයි කියලා?”

“ඒ කියන්නේ සිස්ටර් ආසද මං එහෙම කුණුහරුප කතා කරනවට සිස්ටර් එක්ක?”

“දන්නේ නෑ. ඒ උනාට මට තේරෙන්නේ නෑ?”

“ඒ කියනේ ආසයි කියල නේ?”

“හ්ම්ම් ඔයා කැමති එකක් හිතාගන්නකෝ?”

“හා එහෙනම් මං එහෙම හිතනවා”

“හ්ම්ම්.”

රාජු එහෙම කියද්දීත් පයිය සරම අස්සෙන් කෙලින් වෙලා හයි වෙලා තිබුනේ සුක්කානමේ ගැවෙන්න තරමටම. රශ්මි එක දැක්කත් නොදැක්ක වගේ හිටියේ වාඩි වෙලා ඉද්දි ගවුමේ පැළන තැනින් ගල් දෙක තව හොදට පෙන්නන තිබුනත් එක වහගන්න උත්සහ කරේ නෑ. එහෙම ටික දුරක් යද්දී රාජු ගියර් දාන ගමන් නොදැනෙන්න වගේ රශ්මි ගේ ගලේ අත ගාවන්න ගත්තත් රශ්මි කිසි දෙයක් දැනෙන්න නෑ වගේ ඉස්සරහ බලාගෙන කල්පනා කර කර ගියා.

කොළඹට එද්දී 4 කිට්ටු වෙලා තිබුන නිසා දෙන්නත් එක්ක කෙලින්ම හොටෙල් එකට යන්න කතා වුනා.

“සිස්ටර් අපි දැන් කෙලින්ම හොටෙල් එකට යමු නේද?”

“ඔව් අද ආපු වැඩේ කරගන්න බැනේ. දැන් ඔරිස් වහනවා නේ 4 වෙද්දී?”

“නාම නං 3.15. අපි කෝකටත් ගිහිල්ල බලමුද?”

“පිස්සුද මෝඩයෝ?? මේකත් ඇදගෙන ඔබ්බේ එකට යන්න පුළුවන්ද මට. මොලේ හොඳ නැද්ද?”

“හිකිනෙව මට එක අමතක උනා නේ හුත්ත?”

“හුත්ත නිසා තමා ඔක්කොම අමතක වෙලා තියෙන්නේ කියලා මට දැන් පේනවා”

“වෙන කාගේවත් නෙමේ සිස්ටර්ගේ හුත්ත නිසා තමා?”

“ඔව් ඔව්. ඒකනේ සුරුටුව පත්තුකරගෙනම ඉන්නේ කාමත් හිහි”

“පේනවා නේ නේද කොහොමද මගේ පයිස සිස්ටර්ගේ හුත්ත ඉල්ලන්නේ කියලා”

“වැඩක් නෑ රජෝ ඒ උනාට. මගේ හුත්ත ඔයාගේ පයිසට නං හමුවෙන්නේ නෑ. ඒකට වෙන හුත්තක් හොයාගන්න වේවි?”

“ඒකත් එහෙමද? හැබැයි ඉතින් කොළඹ රටේ නං ඕන තරම් හුතු හොයාගන්න පුළුවන් මේක බස්සගන්න?”

“ඉතින් යනවා. ගිහිල්ල හොයාගෙන ඕක බස්සල බැරි නග්ගලා ඕන මගුලක් කරගෙන එනවා. මට මොනාද කියන්නේ?”

රශ්මි ඒ වචන පිට කරේ කේන්තියෙන් කියලා රශ්මිටම හිතාගන්න බැරි උනා මොකද එහෙම උනේ කියලා රාජු වෙන හුත්තවල් ගැන කියද්දී. ඒක රාජුටත් තේරුණා කෙල්ල අවුල් ගියා කියලා ඒ කියපු කතාව එක්ක. ඒත් වැඩිය මුකුත් නොකිය ඉන්න තරමට හොඳයි කියල හිතුව දැන් මේ කට ලඟටම ඇවිල්ල තියෙන වාන්ස් එක මිස් කරගන්නේ නැතුව.

“සිස්ටර් අපේ ෆාදර් හොටෙල් එකක් මොනාහරි ලෑස්ති කරලද තියෙන්නේ?”

“නෑ අපි එකක් හොයාගන්න ඕනා.”

“හා ඒක හොඳයි එහෙනම්. නැත්තං තව ලෙඩක් නේ?”

“ඔව් ඒක තමා වෙලාවට එහෙම නොවුනේ. නැත්තං මේ ගවුමත් ඇඳල කොහොමද ‘සිස්ටර්’ කියලා කියෙන හොටෙල් වූකින් එකකට යන්නේ?”

“ඉතින් දැන් අපි මොකද කරන්නේ සිස්ටර් ?”

“එක තමා මාත් කල්පනා කරේ, කමක් නෑ දැන් ඉතින් වෙන කරන්න දේකුත් නෑනේ. මං හොටෙල් එකක් වූක් කරන්නම් කතා කරලා.”

“හා සිස්ටර්. ඔයා කොහොමත් කොළඹ ගැන දන්නව්නේ?”

“මමම”

එහෙම කියල රශ්මී කෝල් කරලා හොටෙල් booking එකක් දැම්මා වෙන වික්ලප්පයක් නැති නිසා. යාලුවෙක් ගේ ගෙදර හරි යන්න හිතුවත් එහෙම උනොත් මේ විදින නිදහස විදින්න වෙනෙන් නැති නිසා ‘තරු පන්තියේ’ හෝටලයක් වූක් කරේ නිදහසේ ඉන්න හිතාගෙනයි. අනික ඒවායේ එන යන ඒවා කාටවත් ගානක් නැති නිසා මොනාද කරන්නේ කියලා කවුරුත් හොඳින් නෑ කියලා රශ්මී දැනගෙන හිටියා.

“හරි රාජු අපි යමු. මං හෝටලයක් වූක් කරා”

“හරි සිස්ටර්. එහෙනම් මං සිස්ටර්ව බස්සල යන්නම්. උදේට එන්නම් සිස්ටර්ව ගන්න?”

“ඔයා කොහේ යන්නද? මං දෙන්නටම තමා වූක් කරේ?”

“අනේ පිස්සුද සිස්ටර් . මං ඔය එළියේ කොහේ හරි ඉන්නම්. අනික මට ඔය ලොකු හෝටල්වල ඉඳල පුරුදු නෑ?”

“මොකක් කිව්වා? දැන් ඔය හදන්නේ මාව තනියම දාල ඔයා එලියට යන්නද? මෙන්න මෙහෙ පිස්සු නැතුව ඉන්නව මනුස්සයෝ.”

“අපි රැට පොඩ්ඩක් එලියට ඇවිදින්න යමු අද වෙන වැඩකුත් නැති එකේ කරන්න. අනික ඔයා අරන් දීපු ඇදුම් අඳින්න වෙන්නෙත් මෙහෙදී විතරයි නේ?”

ඒ කතාව ඇහුවම රාජුගේ බැහැල තිබුන පයිය එක සැරේම කෙලින් වෙනවා වගේ දැනුනා. ඒ කියන්නේ දැන් රශ්මී තමන්ගේ ගැටටට අහුවෙලා ඉන්නේ කියලා දැනෙද්දී.

“එහෙම කමක් නැද්ද සිස්ටර් . ෆාදර් මොන කියයිද අන්නේ නෑ?”

“එයා මොනා කියන්නද? අනික මේවා එයා එක්ක කියන්නේ කවුද අනේ?”

“ඒ උනාට සල්ලි පල්ලියෙන් නේ දෙන්නේ?”

“හරි හරි ඒක මම බලාගන්නම්. ඔයා පැහෙන්නේ නැතුව ඉන්නකෝ?”

එහෙම කියලා රශ්මී ඉස්කූල බොටෙල් එකේ තම කියල යන්න පාර කියල දුන්නා. රාජු කොළඹ පාරවල් දන්නේ නැති නිසා රශ්මී තමයි හරි පාරවල් පෙන්වලා යන්න කිව්වත්. 4.30 වගේ වෙද්දී දෙන්නත් එක්ක ඇවිල්ල බැහැල කැබ් එකක් පාක් කරලා හොටෙල් එකට යද්දී රශ්මී දැක්ක එක එක විදියේ කපල් හොටෙල් එකේ ඉදන් තුරුල් වෙලා යනවා. ඒ වගේම තමන් ඇඳලා ඉන්නවා වගේ tight වගේම කොටට ඇඳලා කිසි ගානක් නැතුව නිදහසේ ඉන්න තමන්ගේ වයසේ වගේම තමන්ට වඩා වයසින් වැඩි වගේම තරුණ කෙල්ලෝ ඉන්න විදිය. මේ දේවල් දැකල තිබුනට වෙනද හිතට නොදැනුන අමුතු වෙනසක් අද මේවා දකිද්දී රශ්මීට දැනෙන්න ගත්තා. වෙනද ලෝගුව දාගෙන ජීවිතේ ගැන ගැඹුරින් හිතුවට මේ ඉන්න මිනිස්සු ජීවිතේ සැහැල්ලුවෙන් විඳිනවා නේද කියන හැගීමක් දැනෙන්න

ගත්තා. ඒක තදින්ම දැනුනේ හොටෙල් එකට ඇතුල් වෙන තැන ඉඳල reception එකට යද්දී හතර පස් දෙනෙක්ම තමන් දිහා වගේම තමන්ගේ පුක දිහා හැරී හැරී බලනවා කියලා දැනුන නිසා. රජුත් හරි ආඩම්බරෙන් රශ්මි එක්ක හොටෙල් එකට ඇතුළු වුනේ මේ වගේ ලස්සන කෙල්ලෙක් එක්ක තමන් හොටෙල් එකට එනවා නේද කියල හිතත් හිත හිතා. හොටෙල් එකෙන් රුමි කීස් අරගෙන දෙන්නත් එක්ක රුමි වලට යද්දී රාජු ඇහුවා.

“සිස්ටර් පොඩ් උදව්වක් කරන්න බැරිද?”

“රාජු මං කිව්වා නේද ඔයාට එහෙම කතා කරන්න එපා කියලා”

“අනේ සමාවෙන්න. මොකද්ද කියන්න ඕනා මං එහෙනම්”

“මගේ නම කියන්න.”

“අනේ මං කොහොමද නම කියන්නේ?”

“අනේ මේ මගුලක් නොකිය ඉන්නවද? කරන්න පුළුවන් ඔක්කොම වල් වැඩ කරන්න හොඳයි. නම කියන්න තමා බැරි?”

“හරි. එහෙම කියන්න ඔකො”

“හරි දැන් මොනාද උදව්වක් ඕන කිව්වේ?”

“මට උදේ ඉඳල ඇඳලා හිටපු පැන්ටිය දෙන්න පුළුවන්ද?”

“අහ්හ් ඒ මොකටද?”

“අද මට ඒ ආසාව ඉෂ්ට කරගන්න ඕන නිදහසේ?”

“මොකද්ද?”

“ඔයාගේ පැන්ටියක් ඇඳලා අනේ ගහල එක කැරිවලින් පුරවන්න ඕනා. උදේ ඉඳල පයිය නැගල දැන් ඉන්න බැරුව ඉන්නේ?”

“අපෝ ඔයා නං පුදුම වනවර කමක් තමයි තියෙන්නේ?”

“එහෙම තමා සිස්.... අහ්.. නෑ රශ්මි”

“හ්ම්ම්ම්. හරි එහෙනම් පොඩ්ඩක් ඉන්නකෝ රූම් එකට යනකං”

එහෙම කියලා රශ්මි රූම් එකට ගිහිල්ල පැන්ටිය ගලවල රාජුට කතා කරා ඇතුලට

“ඔන්න තියෙනවා තියාගෙන ඕන හුත්තක් කරගන්න එකයි ඇත්තේ?”

රශ්මි පැන්ටිය දීපු ගමන් රාජු එක අතට ගත්තේ ලෝකයක් ලැබුනා වගේ. එක අරගෙන කිම්බ ගැවෙන තැන බලල රශ්මි ඉස්සරහම නහයට තියලා ලොකු හුස්මක් ගත්තේ රශ්මිව තව හොදට මෝල් කරන්න ඕන නිසා. ඒක දැකපු රශ්මිට හිතා ගන්න බැරි උනා මේ මනුෂ්‍යය මොනාද මේ කරන්නේ කියලා.

“මේ මේ යන්න දැන් ඕකත් අරගෙන මෙනත ඉදන් ඉම්බින්නේ. කවුරු හරි දැක්කොත් ඔක්කොම ඉවරයි”

එහෙම කිව්වම තමා රාජු එකට සිහියට ආවේ.

“මං යන්නම් එහෙනම්.”

“හරි. 6ට විතර යමු එහෙනම් එලියට නේද?”

“හරි මං එන්නම් පහලට 6 වෙද්දී?”

“දැන් ඕක එක්ක සෙල්ලම් කරලා පන ඉතුරු වෙයිද දන්නේ නෑ?”

“මේවා දහ පහළොස් සැරයක් වුනත් සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන් බඩු මැඩම්”

“පේනවා පේනවා”

එහෙම කියලා රාජ්‍ය ගියාට පස්සේ දොර වහල කෙල්ල ඉක්මනින්ම ගියේ කණ්ණාඩි මේසේ ඉස්සරහට ඒ තමන්ගේ හැඩ බලන්න. මේ ඇඳලා ඉන්න ගවුමට. කණ්ණාඩිය ඉස්සරහදී තමන්ගේ රූපේ දකිද්දී රශ්මිටම හිතා ගන්න බැරි උනා මේ ඉන්නේ මම මද කියලා. ඒ ගවුම පොඩ්ඩක් වැඩිපුර හිරට තිබුන නිසාම තමන්ගේ ගෙඩි දෙක ගොඩක් පිම්බිලා පේනවා වගේම අනිත් පැත්ත හැරෙද්දී දැක්කේ පුකත් ලස්සනට වාත්තු කර වගේ පේනවා. රාජ්‍ය ගේ පයිය නැග්ගේ මේක දැකල නේද කියල මතක් වෙද්දී නැගපු පයිය පුකට හේත්තු කරගන්න තිබුනා නං කොහොමට දැනේවිද කියලා රශ්මි කල්පනා කරා. ඒ එක්කම තමන්ගේ ජංගිය ඉඹල බලපු හැටි මතක් වෙද්දී කිම්බ දිගේ සිහින් රිදුමක් වගේ යනවා කියලා දැනෙද්දී නොදැනීම අත් දෙක තමන්ගේ පියයුරු වලට ඇවිල්ල හෙමිට මිරිකන්න පටන් ගත්තේ ඇයි කියලා රශ්මිටම හිතාගන්න බැරි චුනා. අර magazine වල තිබුන පින්තූර එකින් එක ඇස් දෙක ඉස්සරහ මැවී මැවී පේන්න ගත්තේ තමන්ගේ පුක දැන් කවුරු හරි අතගානව නං කියලා හිතන ගමන්. එහෙමම ඇඳට වැටුන රශ්මි කකුල් දෙක පළල් කරගෙන එක අතකින් කුක්කු දෙක මිරිකන ගමන් අනිත් අත නොදැනීම කිම්බට ගියේ ඉවසගෙනම ඉන්න බැරි තැන.

-මතු සම්බන්ධයි-